

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVETELÉVEL

Hirdetési táj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán különösen áron vételek fel. Előleg díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sorn 50 kr.

Nyitási közlemények minden petit sorra 50 krajczár.

Hirdetések felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főúter 1828. sz. alatt.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Előfizetési árak:

helyben, vagy postán külföldre:
Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — —
Hegyedévre . . . 2 — 50 —
Egy hónapra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.

Előfizethető helyben:

Feloldó K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főúter 1828. sz. alatt.)

Kamarai reform.

(—cs.) Több mint egy deccennium óta vajdúdik az iparkamarák reformja s úgy látszik, hogy újabb időben komolyan foglalkoznak az illetékes miniszteriumban vele s az idevonatkozó törvényjavaslat hírt szerint már kész is van. — Már a 80-as években egy a kiválóan érdekeltekből álló enquetten beható tárgyalás alá vették a kamarai törvényt, — sok üdvös eszme nyert itt kifejezést, melyek papíron meg is maradtak. Az 1889. évi kamarai értekezleten, különösképpen az ezután kibocsátott miniszteri leiratban az akkori vasminiszter kijelentette, hogy a kamarai törvényt módosítani nem tartja az idő szerint szükségesnek, mert a törvény hiányai esetleg novellais úton is pótolhatók.

Törvényeinknek az épen emiens hibája, hogy a gyakorlat által nagyon sok hiánya és csakhamar beigazoltatik, mely hiánynak pedig a kormány által meghallgatott, a gyakorlati téren álló factorok által felvetett javaslatok elfogadása esetén eleje lett volna vehető. Elég csak a műbor-törvényre hivatkozunk. Ugyan hány czélszerű s alaposan megokolt javaslat vétetett figyelembe s fogadtatott el?

Egyik hibát említettük, a másikat sem hallgathatjuk el s ez utóbbi: az osztrák törvények szinte következetes imitálása, mintha csak a dualizmus a törvényhozás terén is békóba vert volna bennünket.

Az iparkamarai törvénynek mindkét hiánya meg van. A 80-as évek elején egész irodalom keletkezett a kamarai ügy reformálása körül. Ullmann pályanyertes műve — bár sok tekintetben nem értünk egyet nézeteivel, — Heltai s az összes hazai sajtó éveken át felszinen tartotta ezen kérdést; az osztrák mintájú törvényhoz való ragaszkodás azonban egész a csökönységig ment.

Egy meantséget mi magunk felhozhatunk ezen szívósság indokolásául. Nézetünk szerint az iparkamarák reformja

az ipartörvényvel való szoros kapcsolatba hozatal nélkül helyesen meg nem oldható. Ez pedig a javaslatok közt helyet nem foglalt.

Mindaddig, míg a kamarák hatósági jogokkal nem ruháztatnak fel, képviselhetik, mint pusztán véleményező factorok a kereskedelmi és ipari érdekeket, de annak ugyan az illetők sok esetben az ide-oda átiratozásból reájuk hátramló kárral szemben vajmi kevés hasznát vehetik. Milyen anomália pl. az, hogy az I. foku iparhatóságok a legegyszerűbb kérdések véleményezése végett is a kamarákhoz fordulnak, melyeknek még oly gyors elintézéséig is az iparos, — ügye függőben tartatván — nem kicsinyelhető kárt szenvedhet. Az I. foku iparhatóság ma már egy könnyen meg nem határozható jogok gyakorlásával felruházott fórum, — s minden egyéb, csak nem iparhatóság. Megalkottattak az iparhatóságok; — a tapasztalat bebizonyította, hogy tevékenységük eredménye nagyon csekélyül több — s ez is csak itt-ott — a semminél. Kimutatta már ezt több iparkamara. S ez nem is lehet másképp azon szűk korlátok közt, melyek közé az ipartörvény az iparhatóságok szorítja. Nem is lehet az iparhatóság működése áldáshozó, ha az iparos felett a hatósági jogot mégis csak a rendőrfőkapitányság, vagy szolgabírói hivatal gyakorolja. A mellett sem lehet evidens okot felhozni, hogy a képzéshez nem kötött iparosok, talán azért, hogy annak az agyongyötört közigazgatási fórumnak több teendője legyen — a rendőrfőkapitányságnál, városi tanácsnál, vagy főszolgabírói hivatalnál tartatnak nyilván. Miért ne lehetne az iparhatóság teljes iparhatósági jogokkal felruházni, — az ipart a belügyminiszterium hatásköré alá tartozó hatóságoktól egészen elvenni s képezni egy hatóságot a keresk. miniszter hatásköre alatt, ahová az ipar tartozik? Mi állja annak útját, hogy a kereskedőkre nézve a társulás kötelező ereje ki nem mondatik. Hiszen látjuk, hogy ott, hol kereskedő társulatok önként keletkeztek, a

kereskedelem felvirágzására a legjótékonnyabb hatással vannak.

Kötelező kereskedelmi és iparhatóság, mint els foku iparhatóság felállítására a házisa az iparkamarai reformnak, hasonlóan két osztályal, mint az iparkamaráknál jelenleg van.

A II. foku iparhatóságot illetőleg elég azon panaszokra hivatkozunk, melyek egyoldalúsága miatt felmerültek. — Ugyan hány hívta össze a melléje hűségesen megválasztott ipartanácsot? Arra az ipartanácsra nincs is semmi szükség, mert annak a tagjai legtöbbször az iparkamarák tagjai.

Az iparkamarák, mint II. foku iparhatóság — talán nem vonja senki kétségbe — jobban megfelelnek feladatuknak, ha véleményük úgy is kikéretik s ez a kamarák tekintélyét csak növelné, — ekkor lennének a kereskedelem és az ipar tulajdonképeni elmozdító, a panaszok intézői, nem mint most a közigazgatás minden nemében, lehet mondani valamennyi miniszterium hatásköre alá tartozó ügyekben véleményező factorok, — véleményeik meg vagy meg nem szivleléséről biztosak nem lévén, se hideg, se meleg, semleges közigazdasági érdekkörök.

Kossuth Ferenc Czeglédén.

Kossuth Ferenc vasárnap d. e. fél kilenc előtt néhány percczel érkezett meg Budapestre a nyugati pályaudvarba, a hol már több orsz. gyűl. képviselő várta.

Mikor a vonat Czeglédhez közeledett, már messziről lehetett hallani a lelkesült lakosság éljenkijáltását, melylyel a haza atyjának fiát fogadták Czegléd földjére.

Mikor Kossuth Ferenc alakja a vasuti kocsi ajtajában megjelent, hosszantartó éljen zúgott fel, a melynek elhangzása után Molnár Andras üdvözölte az érkezőt a számos küldöttség tagjának élén. Erre egy fehérruhás kis leány állott oda a turini remete fia elé es csokrot nyújtott át neki. Ezután megindult Kossuth Ferenc a város felé. A pályaudvar előtti fogadás felülmúlt minden várakozást. — Óriási néptömeg gyülekezett össze, ott volt Czeglédről minden ember. Czegléd vidékeről, a szomszéd városokból: Keskenetéről, Körös-ről, Felegyházáról. Mikor az óriási, impozáns

menet megindult, mozsarak durrogtak és a zenekar rákezdett a Kossuth-nótára, a melyet az óriási néptömeg lelkesülten kísért. Kossuth Ferenc a menet közepén volt, előtte nemzeti színű zászlót vittek, körötte fehérruhába öltözött hajadonok, előtte pedig magyar ruhás lovasok vonultak. Az egész uton nem lehetett egyebet hallani, mint a Kossuth-nóta lelkes éneklését, a melynek akkordjait impozánsan zárta be a meg-megújuló kiáltás: Éljen Kossuth Ferenc!

Igy vonult fel a mintegy 20.000 embert számláló menettel Kossuth Ferenc a város-házára, a melynek kapuja előtt ismétlődött a hatalmas eljenzés, a mely öszinte magyar keblekből eredt.

Kossuth Ferenc ezután, követve az öt kísérő orsz. képviselőktől, felment a városház előtti emelvényre. A nagy tér közepén magas, nemzeti színűre festett oszlop állott, tetején három hatalmas villanylámpával. A városház ablakai rózsaszínekkel voltak feldiszitve. — Az emelvényen állott az asztal, a melyről Kossuth Lajos 1848-ban szózott, mellette pedig egy 48-diki zászló lengett.

A téren levő közönség nagy üdvriadallal és éljenzéssel fogadta Kossuth Ferencet. Látni akarta mindenki a nagy Kossuth fiát, aki atyja példáját követve, Czegléd városával kezdi meg körutját.

Mikor az éljenzés csilapult, előlépett a város képviselője, Karolyi Gábor gr., a ki e szavakkal üdvözölte Kossuth Ferencet:

»Nem beszámoló mondok, hanem Kossuth Ferenczel akarok beszámolni. Kérem, hogy legyen Czegléd hozzá hű, mint atyjához volt, a ki itt kezdette 1848-ban körutját.«

Erre Gubody Ferenc, Czegléd polgármestere, üdvözölte Kossuth Ferencet:

Kossuth a polgármester üdvözölő beszédére ezt felelte:

T. polgártársak és polgármester ur! (Felkiáltások: Aljon fel arra az asztalra, — a melyről édes atya beszélt!) — Azt kívánják önök, hogy felálljak arra az asztalra, melyen egykor édes atyám állott. Ez szent hely, melyet tabbal tapodni nem szabad. Nem állok reá, csak melléje.

Eljöttem Czegléd városát üdvözölni, eljöttem megköszönni Czegléd polgárainak azt a szeretetet, a melylyel édes atyám iránt mindig viseltettek. Hiszen Czegléd népének százas küldöttsége vitte ki édes atyámhoz Czegléd népe szívét, a mely az ő szivével mindig összeforrvva is maradt.

Elsőnek választottam Czeglédet azon városok közül, melyeket meg fogok látogatni a hazában. Tettem azt két okból. Az első az, hogy itt folyt és itt folyik most is honosita-

talának fiókját, ahonnan a kicsi, fényes revolver csöve csillog elő. . .

Borsodi Miklós s oda ért lakása elébe s amíg a kapukulcsot kereste felső kabátja zsebében nevetve mondta:

— Azt a szegény gyereket ugyan jól megkínóztam, már szinte sajnálom. Hogy el-sapadt a bohó, mikor mondtam neki, hogy mást szeret az a lány. Bizonyosan nem tud aludni az éjjel. Pedig őt szereti az aranyos kis leány. No, holnap majd megvizsgálom, megmondom neki az igazat.

A kis szobában pedig a padlón fekszik átlőtt szívet az a bolondos gyerek, s ajkát utoljára nyitja ki, hogy elusogja:

— Mást szeret! . . .

Mi lehet egy számból?

— Schröder-től. —

Kis-Ázsia azon részében, mely a török birodalomhoz tartozik, elt évekkel ezelőtt egy seik. Egy ismeretlen származású szent mauzóleumában lakott, kinek emléke azonban áldott volt, mint egy igaz erényes muzulmán mintaképe.

A hívők ezrei, kik évről-évre sirjához örönlöltek s ott számtalan fájdalmaiktól szabadulást nyertek, tömerdek ajándékok hozták neki.

Az egyik oliv olajat hozott, hogy a szent sirja felett a lámpa soha ki ne aludjék, a másik egy kővér borjut, a harmadik szárnyas állatot, a negyedik egy juhut, a seik konyhajára. A seik így ment volt minden földi gondtól s egyedül az emberi nem jövőjének alapos vizsgálgatásával foglalkozhatott.

És ő azt hitte, azt gondolta a balga, hogy az övé az a mosoly, a tekintet, hogy minden, minden az övé.

Oh, miért tudta meg a kintő igazságot, miért oszlottak szét ábrádjai?! Hadd hitte volna, hogy azt a fekete haját az ő ajaka fogja végig csokolni. Miért fosztotta meg az a két szó hitétől, amely már életévé vált.

A kályhában fölélesztett tűz ráveti sárga világát a gondolkodó arczára.

Miért kell szeretnie s miért éppen azt, aki talán őt meg sem látja.

Hát nem talál ő már világleletében egyetlen szívet, a melyben ne csalódjék, a mely megértene az ő ábrándos érzelmeikkel telt lelkét s az ő szivével együtt dobogna?

Az igazi érzés már senkinek nem kell, pénzen veszi már mindenki a szerelmet s pénz nélkül senki nem fogadja azt el?!

Mese már az érzelem, a szív könnye, a szenvedő arcznak nincsen már hatása az istennitett ideál szivére, pénzéd legyen s szenvedés, kínok, szív nélkül veheted meg azt a másik szívet.

Okosabban tennéd, ha elbujnál fakó, szintelen arczoddal oda, ahol senki sem lát, ahol senki nem nevet rajtad.

A tépelődő szemei önkéntelen a földre tévednek e gondolatnál.

Igen, igen, elmenni oda, ahol senki nem lát, — elmenni a — föld alá.

A föld alá, — ilyen korán?

A küzdéssel teljes, szenvedélyek, vágyakozások által megmergezett ifjúságot romba döntse, ne várjon a pusztá után virágos kertre?!

Eh! mit ifjúság, mit »korán.« Küzdött, belefáradt, pihenni akar már a lélek s azzal vége.

Talált valakit, aki ne kacagott volna ábrándjain?

Nem.

Akadott olyan lényre, aki helyet adott volna képének szívében, a ki nem taszította el?

Nem, nem talált soha.

Pedig kínálta szívét, amely kincsese ház lehetett volna annak, aki fölkergetné mélységét. Nem kellett az senkinek.

S ha így röpül el az ifjúság még hátralevő része, csak szenvedésekkel, elérhetlen vágyakozásoktól kísérve, nem ösmerve az örömet, a boldogságnak egyetlen párányát sem, — nem jobb volna-e mindezt egy pillanat alatt megszüntetni?

Mire várjon ő már? A szív elég s föl nem gyujthatja többé női hangnak csengése, asszonyi ajának mosolygása.

Az elhamvadott szivére hiába süt a szem sugara, élete nem keltheti már azt többé sohasem.

Minek éljen már a világban, — amely idegen ő reá nézve?

A vergődő szívének utolsó kísérlete, végső vágya volt, hogy magának mondhasa azt a másik szívet. Ugy ragaszkodott ehez a gondolathoz s most már ennek is vége, sikertelen az utolsó próba, oda van végső akarata a léleknek, mert az a másik sziv nem az övét szereti, mást szeret, nem őt.

Más hallgatja dobogását annak a szívének, más fogja meg a kis kezét s más ajaka égeti a szerelem csókjával. . .

Az a fekete hajerdő más férfi arczát fogja beárnyékolni, nem az övére borul reá. . .

A gondolkodó förtetlen, rövid sóhaj sem száll el ajakáról, nyugodtan nyitja ki írósz-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

»MÁST SZERET.«

Irta: Simonyi József.

— Már pedig hiába sóhajtozol utána, hiába bámolod, hogy szinte megőleled nézessed, bizony kedvesem, hiába, mert ő mást szeret s rólad talán azt sem tudja, a világnak melyik részén éled napjaidat.

Igy beszélt Borsodi Miklós Nagy Jenőnek, a mint becsójták maguk után a kávéház páráitól elhomályosult üvegajtáját.

A megszóított meg fölgýrte a bársony-gallért kabátján s csak annyit mondott:

— Igazán?

— Komolyan mondom, abba az ügyefogyott Sárványiba van tökéletesen belebolondulva, én nem értem, hogy lehet olyan izlése. Az az együgyű pedig meg sem tudja becsülni annak a leánynak szerelmét. No, ne szorítsd azért egy a kezemet, én csupán, mint barátod akartalak fölvilágosítani, hogy olyan szeker után szaladsz, amely bizony nem vesz föl.

— Köszönöm, szervusz.

S az egyik jobbra, a másik pedig balra indult utnak.

A kályhában még világolt a parázs, mikor Jenő kinyitotta szobájának ajtaját.

Az a két szó, az a »mást szeret« úgy kergette hazafelé a kőbe ramázott utcákon keresztül.

Mást szeret, mást szeret, ismét a régi nóta, örök nóta.

Az a mosoly tehát nem neki volt szánya, az a két szem nem az ő epadő arczát nézte a páholy öbléből, hanem a mögötte üő Sárványira tapadt az a tekintet.

—

ok figyelmébe!

em tisztelt hölgyközönség!

ruh szabást, mindenféle divat

2 óra alatt

ja.

fejtérése folytán a tanfolya-

ber hó 15-éig meghosszabi-

le annak, hogy szabásomat

érték el és meggyőződtek a

gyek, kik már tölem azt elsa-

gy szabásom kitünő és el-

— tehát a még tanulni óhaj-

tem, hogy ne mulasszak el

egyszer kínálkozó jó szabást

tási díj 2 frt

ékely összeget csak akkor fi-

antvány, ha maga meggyőző-

ogy szabásomat megtanulta,

hogy bárki is részesüljön ezen

esterségében.

partfogását kérve, mély tiszt-

Koch J. műszabász.

sz »Európa« szabás feltalálója.

terem n. hatvan-utca 1097. sz.

rendelve 1 tanítvány 6

2 tanítvány 10 frt.

alkalmából

szőnyegek,

agnol linoleum, cocus-futók

aphatók:

ÁSZLÓ

h-utca.

árúháza

az 1894-iki őszi és

ekkel

női confectió

ZTEM BE,

ítom el.

bb idő alatt, olcsó áron

DEBRECZEN,

főpiacz.

csó áron:

e áru osztály.

divat kelmék 25-től 38 krig, nő

0-tól 55 krig.

40 krig.

somnak harca. A második ok az, hogy itt állt meg az edes atyám egy dicső korszakban először, midőn körutat tett, hogy felhívja a haza népét arra, hogy megvédje fegyverrel a fegyverrel megtámadott jogot, törvényt, alkotmányt és függetlenséget.

A mi az én polgári jogaimat illeti, azt hiszem, hogy miután edes atyámat a magyar nép atyjának nevezte és ennek folytán én a magyar nép edes testvére vagyok, (Hosszantartó szünni nem akaró eljenzés.) nem lesz a magyar nép olyan rossz testvér, hogy engem kitagadjon azon jogokból, a melyek velem születettek, a melyekkel őseim századokon át bírtak és a melyeket edes atyám a népre is átruházott. (Igaz! Ugy van!)

Ugyanazon helyen állók, a hol edes atyám 46 év előtt állott és én is aidozatra és küzdelemre hívom fel Czegléd népét. De ezen küzdelem és ezen áldozat nem véraldozat, hanem nem fegyveres küzdelem, hanem a békés és törvényes utakon való járás. Békés küzdelem, de meg nehezebb, mint a másik volt, mert a másikban, hogy győzzünk, a lelkesedés és a bátorság elég volt és elégnek kellett lenni; lelkesedés és bátorság pedig a magyar népben sohasem hiányzott. De a mire most szükség van és a mit kéni jötem Czeglédre, az a polgári erények legnagyobbika, a kitartás a küzdelemben. (Zajos eljenzés.) Békés fegyverekkel fogni kell a haza jövőjére nézve. Törvényt változtatni polgári jog, a melyet polgároktól elvenni nem lehet. Egy nemzetnek nem kötheti meg örök időkre a többi nemzeteket. (Eljenzés.)

Midőn 1867-ben megalkották a mostani alapot, lehetett rá jó vagy rossz ok, edes atyám rossznak találta, hogy nagyon is engedékeny legyen az ország az alkudozásokban, lehetett rá ok, mert akkor még nem volt a felelős és a megboctatás fátyola rá vetve szokra, a mik történtek.

Tehát ha nem lett volna nagyon engedékeny a nemzet, meglehet, hogy gyanu kelt volna némely körökben a nemzet iránt, de azóta megmutatta a magyar, hogy mennyire tud alkotmányt tisztelni még akkor is, midőn azon alkotmány nem tejszik neki, tehát minden ketelyel van osholva a felől, hogy ha mi egy bizonyos irányban dolgozunk, azon irányt csak azért választottuk, mivel meg vagyunk győződve arról, hogy csak ez az irány vezet el a nemzet függetlenségéhez, a mely jövővel össze van kötve meg az uralkodóház jövője is, mivel csak oly uralkodóháznak van jövője, kinek trónusa a nemzetekkel össze van forrva, már pedig nemzetnek nem lehet jövője, ha a nemzet nem erős, és a nemzet nem független. (Lelkes eljenzés.) Ejen tehát a független Magyarország, (Eljenzés) a melynek függetlensége elérésére én gyenge erőmmel, de törhetetlen kitartással dolgozni fogok. (Hosszantartó, lelkes és szünni nem akaró eljenzés.)

Híressége egyre növekedett s a fiatal dervis, ki szolgálja és tanítványa volt, boldognak érezte magát, hogy mestere dicsőségében — s jó napjaiban osztozik s szerencséjének tartotta, hogy olyan szent embert szolgálhat. Végre azonban világgá ment s szerencse kísérte.

A seik új szolgálja egy rest, ostoba ember volt, ki 10 esztendőig szolgált a mauzoleumban a nélkül, hogy a legcélszerűbb vagyat is mutatott volna, mint előde tevé, szerencsét keresni.

Végre a seik egy szamarat vezetvén elő kötféjkenel fogva, így szólott hozzá:

— Allah kerim, Isten nagy! Te már nem tanulhatsz itt többet, fiam, menj és dolgozzál másutt. Új fel a számárra, Allah és a proféta kísérjen, utazzál szerencsésen.

A tanítvány alázatosan megcsókolta a szent ember kezét s a szamar kötféjket kezébe véve, szó nélkül vezette azon előre előkelt szándékkal, hogy felül reá, mihejrt a szent seik hazát elhagyja. Nehány lépés után észrevette, hogy a szamar oly béna és gyenge, hogy lehetetlen rajta utazni. El is vesztette reményét, hogy utazásra használhassa, a legelső bokorból egy erős palczát tört s azzal nógatta kíméletlenül a szamarat a tovább menésre.

Igy töltötte az egész napot, be a késő éjj. s tovább is ment volna, de a szamar napjai megvoltak számlálva, az állat bukfenet vetett, az utra vette magát s fölvette a néhai nevet.

A dervis elgondolkodott, mi tevé legyen?

— Ha a szamarat itt hagyom, mondá — husa csakhamar elrohad; én idegen vagyok itt, ezért elfognak, rosszul bannak velem, ki- noznak s börtönbe zárnak.

Gondolati közt végre a dervis azon elha-

Most Madarász József lépett az emelvényre s beszédét így végezte:

Ejen hát a hős vezér magzatja, Addig éljen míg a honnak él, De szakadjon élte pillanatja, Melyben attól elpártolni kél.

Ugy áldjon Istenünk, ugy szeressen a magyar nép, a mint hive leszsz a szabad esznek harcosakent magyar hazád függetlenségének.

Beszédre, melyet a jelenlévők lelkesen megtapsoltak, Kossuth Ferencz meghatottan válaszolt: Köszönöm ősz barátom áldását, a melyet reám mondott. Meg is fogadom, hogy sem ő, sem senki más bennem csalódní nem fog. (Ejen!)

A czeglédi nők nevében Negyedi Teréz jelent meg az emelvény előtt és egyszerű beszédben üdvözölte Kossuth Ferenczet.

Thaly Kálmán mint Debreczen képviselője örömmel jött Czeglédre.

Felszólal először azon a jogczimen, hogy ő a szabadság egyik hősenek, Rákóczi Ferencznek történetirója, hivatkozik arra, hogy Czegléd lakosainak szabadságjogát és törhetetlen hűségét ismerve, nem csodálkozik azon, hogy Kossuth Lajos, ismervé a magyar történetet, nagyemlékeztetű körúját éppen itt kezdte, mert Czegléd népét a Rákócziharcz nevelte a szabadság népevé. (Eljenzés) mert őseik ott küzdöttek a szabadságért. Felszólalására másik jogczim az, hogy Kossuth Lajos első szülött fiát ott akarja üdvözölni, a hol atyja működését megkezdte, mint azon város képviselője, amelynek területén Kossuth Lajos a szabadságot proklamálta. Én tehát — folytatja — mint Debreczen város I. kerületének több ízben megválasztott képviselője, üdvözölöm a kormányzó fiát (Elenk eljenzés), kívánva neki, hogy oly szerencsés eredményeket érjen el a nép lelkesedésével, mint atyja, mert ő hisz ő nem többé fegyverrel, hanem békésen, a törvényes uton akar haladni. Mi szerencséseknak érezzük magunkat, hogy szerény erőnkkel, parányi tehetségünkkel közreműködhetünk a függetlenségi part nagyevű új vezérének küzdelemben. Kossuth Ferencz első nevet atyjától, a másodikat Rákóczi Ferencztől örökölte, tehát benne Kossuth és Rákóczi egyesül. Mindketten a szabadságért küzdöttek és mindketten számkivetésben haltak meg, de a magyar nemzet mindkettőnek emléket megörzi. Rákóczi fia bécsi méregnek esett áldozatul, a másik számkivetésben halt el. Szerencsések vagyunk mi, hogy a gondviselés Kossuth Lajos fiát közbénk vezérlelte. Lelekem melyből kívánom, hogy a szabadság, a függetlenség eszméjét, a melyert Rákóczi Ferencz és Kossuth Lajos küzdöttek, Kossuth Ferencznek sikerüljön megvalósítania.

Adjá Isten! (Lelkes, hosszantartó eljenzés.) Ezután Kossuth Ferencz kalapemelve vett búcsut a jelenlévőktől.

— Látni fogom önöket még többször, minthogy úgy tekintem önöket, mint testvéreimet. Tartsanak meg addig is emlékeztükben.

Ezzel a közönség eljenzésétől kísérvé, le szállott az emelvényről és hazába hajtatót, a hol a vele jött képviselők és több előkelő czeglédi polgár számára ebédet adott, a melyen részt vettek a városban lévő négy felekezett lelkészei:

tározásra jutott, hogy a szamarat azon helyen, hol fekdűt, ellassa. Egy mely gödröt ásott, s sirhalomhoz hasonlóan felhantotta a földet a szamar felett; azután leült faradtan, és a munkában kimerülve s támasz nélküli sorsa felett elkeseredve sohajtozott.

Panaszai s könnyei közepette egyszerre néhány lovat vett észre, kik a pusztán ficzán-koltatták lovaikat. Szép lovakon s drága ruházatban közeledtek s figyelők csakhamar a dervisre irányult, ki a sir végén ült. A lovakok közül egy megszólalt:

— Két dervisnek kellett lenni az egyik meghalt itt az uton s a tulelő eltemette.

Ezen észrevétel mindnyájuk előtt nagyon valószínűnek s megindítóknak tűnt fel s tisztelteljesen léptek a szomorkodóhoz. A gazdag bey, ki a csapat él-n lovaiból, mondá:

— Isten legyen veled s adjon egészséget! Látjuk, hogy testvéredet itt elvesztetted, — de hagyj fel a panaszsza! — mi, hála allahnak! kegyes férfiak vagyunk. Mireg mauzoleumot építünk ezen halott porai felett, te őrizzed azt, s azért ne báukódjál a jövő felett!

A dervis belátta, hogy az csak előnyére lesz, ha a beszédét felbe nem szakítja, faldalmasan nyögött s végre könnyek közt mormogá:

— Isten nagy, kegyelme véghetetlen, — de súlyos egy ilyen tarsat elveszíteni, mivel néhány évig együtt éltem s az egész idő alatt soha egy szerő szó, hazugság ki nem jött szájam; mert ő a turem valódi miniatkepe volt.

Sok vigasztalás után azon gondolat újra örömet szerzett neki, hogy a porladozó hamvaknak megadták a tisztesség. Röviden: egy pompás mauzoleum építetett, egy órák lampaegett a sir felett, a dervis lett az őrző seik, s a hívők mindenfelől zarandokoltak az új szent sirjához,

Mokary apát, Török er. lelkész, Takács kálmánista lelkész, Goldman dr. rabbinus és a küldöttségek vezetői.

Kossuth Gerencz ebéd után a jelentkező küldöttségeket fogadta. Tisztelettel nála Kecskemét 50 tagu küldöttsége Szappanos István, a kecskeméti függetlenségi párt' elnökének vezetése alatt. Felegyháza küldöttsége, a melyet Pánczél János vezetett, arra kérte Kossuthot, látogatná meg Felegyháza városát is. Tisztelettel még a czeglédi olvasó kör Takács József ref. lelkész, az irsai ipartestület Winternitz Dávid, az ahonyi küldöttség Máthé József és a szolnoki küldöttség dr. Vig Dező vezetése alatt.

Mikor besételt a piac-tér ivlámpái ki-gyultak, ismét gyülekezni kezdett Czegléd város polgársága. Zászlós csoportok vonultak szerteszét a városban, énekelve.

Kossuth Lajos azt üzenté... Külön csoportot képeztek a kecskemétiék, a kik nagy vörös tollal kalapjaikon hirdették a függetlenségi párt'hoz tartozásukat.

Hét óra tájt tömörültek a csoportok, majd a fáklyások vonultak fel a reform. parochia elé, ahol Kossuth Ferencz a képviselőkkel egynt időzött. A fáklyás menet zenekara a ház előtt rázendített a »Tavaszmúlt kezdetű dalra, a melyet a lelkes közönség ének-zöldül kísért. Mikor a dal véget ért, hatalmas »Ejen Kossuth Ferencz kiáltásban törtek ki. Kossuth Ferencz megjelent az ablaknál. Alakjait bevilágította a fáklyák sárgás fénye. A polgárok újra lelkes eljenzésben törtek ki, mire Fischer Laszlo dr. elmondotta szép üdvözölő beszédét, melyre Kossuth Ferencz így válaszolt:

Uraim! Eljöttém visszaadni Czeglédnek azon látogatást, a melyet Czegléd polgárságának küldöttsége évekké elzett edes atyámnak tett; azóta megváltoztak a viszonyok, megváltoztak leginkább rám nézve, minthogy én akkor edes atyám oldala mellett egy szent kötelességet teljesítve hontalan voltam, most pedig egy szent kötelességet teljesíteni kezdve, honpolgárrá akarok lenni. (Hosszantartó, lelkes eljenzés.)

Ezen városban foly honpolgárságomnak harca, a melyet, azt hiszem, fölém senki el nem fog vitatni. (Felkiáltások: Soha!) Nem akarom azt vitatni, hogy miért találkoztam a választói jogom ellenkezéssel, nem akarom felelőbenteni azon fátynl, a melyet a nemzet a multakra vetett, a honserzetet kezei fontak meg azt a fátynl és en hozzá fogok járni, hogy az fel ne lebbentessék.

A mult a halottaké, a jövő az előké, (Eljenzés) de az előké az emlékezet is, az élet e nagy tanítója, a mely épen nekünk magyároknak sokat taníthat, de főképpen azt tanítja, hogy mit képes a magyar véghez vinni, ha lelkesedik a hazáért. Ha tehát sokat bírnak véghez vinni őseink, sokat vitt véghez boldogult atyám, (Felkiáltások: Nyugodjék békében) merítsünk ebből erőt arra, hogy munkáját folytassuk oly eszközökkel, a melyeket a helyzet megkíván és megenged. Ma már mondtam, hogy én is áldozat hozatalát jötem kéni Czeglédre, mint dicsőült atyám egykor; akkor atyám véraldozatot kért, most pedig a honfierenyek legnehezebbikét, a kitartást a hazafimunkában, a mi annál nehezebb, mert fájdalom, fájunknak a kitartás nem egyik kiváló erénye. Rajta leszek azonban, hogy a kitartásban szerényen bár, de határozottan járjak

Idővel a leghiresebb mauzoleum lett egész Ázsiában, a seik hírneve pártatlan volt, nem is tűnt fel, hogy itt bámulatra méltó csodák történtek s egy oly nagy szent hamva napon-tá benakát, vakokat gyógyított s elbukottakat tisztított meg.

Az öreg seik, ennek előbbi ura észrevette, hogy dicsősége elhomályosult s elhatároztá, hogy vetélytársát meglátogassa, mialatt alattomban azt hitte, hogy a bölcseségből, mi neki oly sok hátrányt okozott, valamit eltanul.

Az ut hosszú volt, de vágygjal telve tette meg. De ki irhatná le bámulatát, midőn a sirhoz lépve, régi szolgáját felismerte, kit ostobasága miatt egyszer elkergetett. Az is felismerte őt, de egyikükük sem fedezte fel magát s az új seik azt hitte, hogy régi ura emlékező tehetsége már nem oly jó, mint az övé. Köszönté az öreg seik-et, s több napon át madkozta együttesen a szent sirnál. Egy este, midőn egyedül maradtak, az öreg seik a fiatal fűtőhez hajolt s lassan mondá:

— Hosszu életet adjon néked Allah! De a szerencse mily csodálatos változása által érted el, hogy ilyen hírnévre tettél szert?

A másik alázatosan felelt: — Atyám, mindent, amiben részem van, a nyomorult béna, megdöglött számárnak köszönhetek, meyet nelem ajándékoztál, midőn elhagytalak. Itt van a sirja, minden érdem az övé egyedül.

Mélyen elmerülve ült az öreg seik ott s végig simítá szakálát, — azután felvette szemét s mondá:

Isten nagy, vai adjaeb! — különös: — tudd meg, hogy a mauzoleumban, hol oly nagy tiszteletben s dicsőségben részesültem, a t szamarad atyjának csontjai vannak eltemetve! —

elől, és addig nem fogok nyugodni, míg szegény atyámnak elveit meg nem valóshíthatom, a nélkül, hogy a legmagasabb törvényes és törtenlmunknó alapuló jogok érintve lennének. (Elenk eljenzés.)

A közönségnek azonban e beszéd nem volt elég, hallani kívánták a többi képviselőket is. Első sorban Hentaller Lajos beszélt. Megemlékezett a czeglédiek küldöttségéről, majd Kossuth Ferencz választójogát hozta szóba. Felemeltette, hogy itt a kormány egy kinevezett tisztviselőt is felhasznál, mi történék akkor, ha minden tisztviselő kinevezett tisztviselő volna. (Zajos abczug! kiáltások. Le a kormányynyal! Abczug a rendőrkapitány!) Azt óhajja, hogy a magyar nép uzz egyesüljön a függetlenségi eszmében Kossuth Ferencz vezetése alatt, mint most Czegléd városa. (Eljenzés.)

Ezután még Luby Géza, Horváth Ádám, Kállay Lipót, Lakatos Miklós, Sturmánn György képviselő, továbbá Hajos Zsigmond és Takács József mondtak beszédeket, — a melyeket a polgárság elénk eljenzéssel fogadott.

Erre újra rázendítettek a »Tavaszmúlt era és a tömeg lassankint szétoszlott.

A fáklyás-zene után nagy bankett volt a népkörben. Az óriási teremben hat hosszú asztalnál üteek a résztvevők, a kik a belépő Kossuthot szünni nem akaró lelkesedéssel fogadták.

Az első tósztot Gubody polgármester mondotta, a ki Kossuth Ferenczre üritette poharat.

Kossuth Ferencz így felelt:

Mikor hazahoztam edes atyám hült tetemet s megindultam most a diadalra, a mely az ő halottas diadalja volt, nem tudtam azt, a mit azóta megtanultam, hogy mily hatalmas képvisel, az ő korszója köré szerelteni láttam az egész magyar népet, meggyőződtem arról, hogy minden magyar szívében el az ő eszméjének csiraja. Midőn ezt láttam, előkéltem magam arra, hogy e csírt virággá fogom növelni, (Eljenzés) Előkéitem magam arra, hogy e csira nevelésében óvatossággal fogok eljárni, nehogy veszélyeztessük azt, a mit már megnyertünk. De előkéltem magam arra is, hogy keleteljenül, faradhatatlanul fogok haladni utamon. Személyem semmit sem jelent, de nevem sokat mond. A mily hívev teljesíttem kötelességemet atyám iránt, oly hű leszek a hazához, a mely iránt magamra vállaltam azt a kötelezettséget, hogy békés uton fogok haladni a nemzet felvirágozásá felé. (Eljenzés.)

Függetlenségünket fegyverrel elérni nem tudták; nem a bátorság, nem az elszántság hiányzott, hanem hiányzott az erély: a kitartás. Ezen erélyt remelem, hogy bennem fel fogják lelmi, addig nyugodni nem fogok, míg atyám elvei diadalra nem jutnak.

Gróf Karolyi Gábor Kossuth Lajos emlékeztetére üritette poharat. Horváth Ádám beszéde után Hentaller Lajos Kossuth Ferenczre, mint a párt vezérére mondott tosztot.

Szentpétery Károly a nyarkóiúi függ. párt vezére a beszédekből azt véli kiért hetni, hogy a két függetlenségi frakció egyesül, és ezt örömmel üdvözli.

Kossuth Ferencz reflektálva arra, hogy őt a párt vezérének mondják, kijelenti, hogy neki a vezérségre semmi joga nincs; ne ő legyen a vezér, hanem a Kossuth-név: kéri, hogy tartsák figyelemben azt a szellemet, melynek egy sziporkáját hazahozta a haza szolgálatára. (Lelkes eljenzés.)

Ezután még többen mondtak tosztot, köztük Takács József ref. lelkész, mire a tosztasag este 10 órakor a legvigabb hangulathban oszlott szét és Kossuth Ferencz hazafért lakására, hogy eltöltsé az első éjszakát Czegléd városában.

Tegnap Kossuth Ferencz meglekintette az Ungváry-féle faiskolát és több látogatást tett, este pedig visszautazott Budapestre.

BELFÖLD.

A képviselőház sziárdán, november 7-én, déli 12 órakor ülést tart. Ez ülésen adja-pítja meg a képviselőház az 1895 évi költségvetés tárgyalásának határidejét, me y a Pol. Corr. jeleltése szerint 12-ére lesz kitzúve.

A szellemi arisztokrácia.

Századunk műveltsége elismeréssel van az előjogok iránt mind amellet, hogy a szocialisztikus irányzat az egyenlőség elvét minden irányban diadalra vezetni igyekszik. Ezen előjogok mindenkor küzdöttek s győztek az ugynevezett tömeg-érzúletekben, amíg az egyenlőség általános emberi határai között az emek-dett lelki erények eszközeivel foglalkarítotté állást s zárkózott köröket akottak az elégedelének tulkapásai ellen. Az emberi lélek előre törő tehetsége állt előre a tömegnek s vezette a jobbra. Így keletkeztek a kiváltságosok, kik nem csak vérekké, mert hisz ezt mindenki megtette, hanem vezető tehetséggelkel használtak a hazának, vitték előbbre jöltét, nagyságot. A zületési előjogok ezen az alapon tiszteltetrel méltók, mert hisz az ily neveléből egy nemzet története szól, hol megörökitvék azok; az unokák azonban a nagy

névre és kiváltságok méltók, ha tetteikkel s egőkkel, buzgalommal a nagy elődök ny

A születési arisz részben vagyoni arisz kettő együtt nem jár előjogot küzdött ki m

A vagyon mint a ménye, mint a tapasztarosság gyümölcse, érdekeknek szolgál, de érdeket vezérlők közegazdasági tényezők emrepet játszik; midőn a rab, ennek okos kezélegyért gazdaggá teszletben más darab földanak áldoz, s vagyon szive egyensúlyt tart, az emberi nem előkelhat helyet.

Az előjogokkal a foglalt helyet a hivatal az államkormányzat élén üdvös törvények munkálkodik.

A tehetség, mely fáradságos buvárkodás vezetői közé s büszkövel meglát mind erős kezével sújja, a vény ellen.

A ki nemzétét annak neye egy orsz

Ezen arisztokrácia leg az emberből kiind jellem hozta létre. Me kintve, — az embert rangra, vagyora, mag arisztokrácia utolsó nagy nevében, a vag márcsak addig az, m tall arisztokrácia ped től, ennek neve, dics s a név megmarad saság érdem is.

Társadalmunk jó a fény és pompának születési arisztokrácia zik meg eszközei hája szor negyelyzett életre rnek egyik legszomorulyos nagyzás, mely a menthetlenül.

Ezen betegségek kik, nem a szellemi lemeknek hódónak vagyon anyagának; s teletét nyeri a zseb s tapasztalás, hogy ahol meg becsület is!

Ezen tévesen feltásnak, mint kórnak és szépművészetek a ki domborítani igyeksz mint az előkelőség m az emberi tökély, m gok magaslatan.

Az ész tisztelése s az emberi szellemi előkelőségek megjelöl tokráciává avatta. A szellemi arisz ész tökélye.

A szív és lelki étké. A legfőbb neménya, a legnagyobb gaz nem becsület. — N születési arisztokrácia csillog hibaival, — de nyével.

A szellemi nagyzabb feladat a kiváltsá mgt a több erő mind lelett, s a nyers megvetette a szorény s tekintve, hogy általmunk legnagyobb hiús szegényítettik, vagy tu azért az észtl mindg ságot mintegy megvető nak, ki felette öklő nem szóval soha senki sem sabbat latni, s ma is városokban és vidéken, a felfogás, mely azután ségnek, — visszasz hszülője. A szellemi föny den talajban, pedig h a mely előtt kalapot emlemi arisztokratizmus birtokával érdemel jog tési, vagyoni s hivatali szellem egyéni tulaj magaslátára vezet, me egyén, de az ember gunk pedig tisztelét ma-okat is megiszlöl

Alapjában minde szolgálja lehet, amely tehetetlen göghöz és b razitaként, udvaroncza

A szellemi arisz bözleti meg korona, nem anyag, pompája Nagy udasa terhesül jár a tömegben, méltó kóds, kincse az ész é gás és akarat.

dig nem fogok nyugodni, míg sz-

nak elveit meg nem valósíthatom,

gy a legmagasabb törvényes és

nkön alapuló jogok érintve lennének.

zések.)

zónságnak azonban e beszéd nem

hullani kívánták a többi képviselőket

ban Hentaller Lajos beszélt,

zett a cseledek küldöttségéről,

uth Ferenc választójogát hozta

mitette, hogy itt a kormány egy

szviselőt is felhasználni, mi tör-

or, ha minden tisztviselőt kinevezett

olva. (Zajos abszurg! kiáltások. Le

yal! Abszurg a rendőrkapitány!)

hogy a magyar nép úgy egye-

gletlenségi eszmében Kossuth Fe-

re alatt, mint most Czegléd város.

meg Luby Géza, Horváth Ádám,

ot, Lakatos Miklós, Sturionna

viselő, továbbá Hajós Zsigmond

zása mondottak beszédeket, —

a polgárság élénk éljenzessel fo-

névre és kiváltságokra csak úgy és akkor

születési arisztokrácia rendszerint jó

részben vagyoni arisztokrácia is. Ott, hol a

A vagyoni mint a becsületes munka ered-

ményé, mint a tapasztalatok és szakértelem

szerencsés gyümölcse, mely nem pusztán önös

érdekeknek szolgál, de általa birtokosa a köz-

érdekelt vezérők közé emelkedik, s a nem-
gazdasági tényezők emelésében országos sze-

repet játszik; midőn a hazai földből egy dar-

ab, ennek okos kezeléséből eredő haszon az

egyéni gazdaggá teszik, s az ur e vagyoni jó-

lésben más darab földnek s más szeszert tar-

sanak áldoz, s vagyoni mérlegével szelleme, jó

szíve egyensúlyt tart, ez a vagyoni-arisztokra-

cia az emberi nem előkelői között méltónak fogl-

alhat helyet.

Az előjogokkal megajándékozott között

foglal helyet a hivatali arisztokrácia is, mely

az államkormányzat élén hivatott, nemzete jó-

lélen üdvös törvényekkel, hasznos politikával

munkálkodik.

A tehetség, mely hoszasz tanulatnyok,

fáradtságos buvárkodások után lép az országot

vezetői közé s bölcsességével igazgat, és sz-

szemével meglát mindent, alkot, segít, ha kell,

erős kezével sújja, a ki igazat a rend és tör-

vénytelen.

A ki nemzetét gazdagítja alkotásaival,

annak neve országé, az egész nemzeté.

Ezen arisztokráciák keletkezését illető-

leg az emberből kiindulva, azokat az ész és a

jellem hozta létre. Mert bármely alakzatát

tekintve, — az embert észre és jelleme emelte

rangra, vagyona, magas állásra. A születési

arisztokrácia utolsó hajléka is örökös az ő

nagy nevében, a vagyoni-arisztokrácia pedig

már csak addig az, míg vagyona van, a hiva-

taltali arisztokrácia pedig már személyhez kö-

tött, ennek neve, dicsősége át nem ruházható

s a név megmarad nagy alkotójának s az igaz-

ságos érdem is.

Társadalmunk jó része meg ma is, felfelé

a lény és pompának hódolva meg, hízleleg a

születési arisztokráciának, sőt utánozni törek-

szik még eszközei híjával is, azok kálót, sok-

szor negélyezett életrendét, mozdulatát. Ez ko-

runk egyik legszomorubb betegsége, ez a ragá-

lyos nagyzás, mely a hová beférkőzött, pusztít

menthetlenül.

Ezen betegségekben szenvednek azok is,

kik, nem a szellemnek és egyéni jel-

lemeknek hódolnak meg, — hanem a

vagyoni anyagának; s a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a tő-

mög az arisztokrácia, mely a tőmög az aris-

tokrácia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely

a tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

arisztokrácia, mely a tőmög az arisztokrá-

cia, mely a tőmög az arisztokrácia, mely a

tőmög az arisztokrácia, mely a tőmög az

meg Luby Géza, Horváth Ádám,

ot, Lakatos Miklós, Sturionna

viselő, továbbá Hajós Zsigmond

zása mondottak beszédeket, —

a polgárság élénk éljenzessel fo-

ralazendítettek a Tavasz elmúlt-

neg lassankint szétoszlott.

yás-zene után nagy bankett volt

k. Az óriási teremben hat bosszu

nek a résztvevők, a kik a be-

sot szünni nem akaró lelkesedé-

s tőszatot Gubody polgármes-

t, a ki Kossuth Ferenczre üritette

h Ferencz így felelt:

hazahoztam edes atyám hült te-

gindultam most a diadaluton, a

diadaltas diadalutja volt, nem tud-

nit azóta megtanultam, hogy mily

visel, az ő k-porsója köré serg-

az egész magyar népet, meggyő-

l, hogy minden magyar szívében

rejjenek csirája. Midőn ezt láttam,

magam arra, hogy e csirát virágá-

m, (Éljenzések) Előtektem magam

csirára nevelésében óvatossággal

s, nehogy veszélyeztessék azt, a

nyertünk. De előtektem magam

gy kerülhetlenül, fáradhatatlan

ni utamon. Személyem semmit

de neven sokat mond. A mily hi-

tem kötelességemet atyám iránt,

k a hazához, a mely iránt ma-

tam azt a kötelességet, hogy

fogok haladni a nemzet felvirá-

gjenzések.)

uszúgunket fegyverrel elérni nem

a bátorság, nem az elszántság

nem hiányzott az erély: a kitartás.

remelem, hogy bennem fel fog-

g a nyugodni nem fogok, míg atyám

nem jutnak.

a rólyi Gábor Kossuth Lajos

üritette poharát.

a th Ádám beszéde után He n-

BELFÖLD.

viselőház szedán, november

rator ülést tart. Ez ülésen a

képviselőház az 1895 évi költség-

tésnek határidőjét, mely a Pol-

gmatörvény szerinti 12-ére lesz kitűzve.

zemi arisztokrácia.

k műveltsége elismeréssel van

ant mind amellet, hogy a szo-

rator ülést tart. Ez ülésen a

képviselőház az 1895 évi költség-

tésnek határidőjét, mely a Pol-

gmatörvény szerinti 12-ére lesz kitűzve.

zemi arisztokrácia.

k műveltsége elismeréssel van

ant mind amellet, hogy a szo-

rator ülést tart. Ez ülésen a

KÜLFÖLD.

A megmérgezett czár. A nihilisták

hetek óta terjesztették a hírt, a mi az orosz

n-p közt általaiban hitelle is talált, hogy III.

Sándor czár bosszasz, kinos haldoklása az ő

bosszujának a műve. Ezt a hírt most meg-

erősítü a Luganóban tartózkodó Alisov Peter

herczegnek, az ismert nihilistának a Secolozhoz

intézett levele, melyben azt mondja, hogy a

czárt tényleg a nihilisták mérgezték meg apró

adag foszforral. A mérgezés ez év márczius

1-én vette kezdetét. A tettesek biztonságban

vannak. Alisov herczeg azt is kijelenti, hogy

az egész orosz dinasztia hasonló módon fog

elpusztulni.

Határidő-naptár.

Találkozó szedán és szombaton d. u. a Gönczy-

egyerület Otthonában.

Színházi előadások kezdete este 7 órakor.

Nov. 10. Nagy József társas-táncestélye a Mar-

git-fürdő táncstermében.

Nov. 17. A Csokonai-kör felolvasó estélye.

Ujdonságok.

Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

zása. Kossuth Lajos Tivadar elnta-

ronkint 251-320 kgr, sulyban 42 1/2, -43.- 5. Fiata könnyu (paronkint 250 kigmig terjed6 sulyban) 46.- 47. - II. Magyar szedett: . Neh6z (paronkint 280 kigron feluli sulyban) 40.-41. 1/2.- 7. K6z6p (paronkint 220-280 kigr, sulyban) 42.-42 1/2.- 8. K6nyy6 (paronkint 280 kigrig terjed6 sulyban) 46.-47.- III. Szerbiai: 9. Neh6z (paronkint 260 kigron feluli sulyban) 41.50 - 42. 10. K6z6p (paronkint 220-260 kigr. sulyban) 41.50-42.- 11. K6nyy6 (paronkint 220 kigmig terjed6 sulyban) 40.- 42.- Sert6s l6tsz6m nov. 2-dik napjan volt k6szlet 162,951 darab.

VASUTI MENETREND.

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Includes routes from Budapest to Debrecen and back, with various stops like Nagyvárad, Szatmár, Miskolc, and Budapest.

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Includes routes from Debrecen to Budapest and back, with various stops like Váradi, Budapest, Szatmár, Miskolc, and Budapest.

Budapestről-Debrecenbe indul: Személy-vonat reggel 8 óra 25 pkor. Gyors-vonat délután 2 óra 10 pkor. Személy-vonat este 7 órakor. Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökáldásnyban utóléri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.

Főszerkesztő: Szalay Gyula. Felelős-szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatal Főter 1828.)

NYILT-TÉR.

Figyelmeztetés!

Kérjen a vásárló határozottan

ORIGINAL SELTERS

418 b) Vegyelmezve

Dr. LUDWIG

bécsi tanár és udvari tanácsos által.

Figyelem fordítandó a vignettára, a tokján és dugaszán a jelzés látható: »ORIGINAL.« Készletben kapható minden gyógyszerárban és ásványvíz raktárban.

Főraktár Debreczenben: Geréby Fülöpnél.

Essenz stomantika compas. védjegy J. a csillagban Szt. Jakab gyomorcsöppek. Egy sok év óta kipróbált hatást soha meg nem tagadó gyógyszer gyomorbetegségek ellen, kiválóan hat emésztési grönöség, étvágytalanság, fájdalom, kolika, gyomoreros szabálytalan székeles s.b. ellen. Egy üveg ára 60 kr. és 120 kr. Tudósító ingyen. Kiváló gyógyszernek bizonyult Dr. Liber-féle ideg-és östib ölixir védjegye kereszt és horoggy - mely sok év óta idegbetegoknél sikerrel használatik Prospectust kérjenek. Orvosi és hivatalosan hitelesített előírás szerint készítve. M. Fanta gyógyszerárban Praga.

Főraktár Megváltó gyógyszerár, Pozsonyban. Továbbá kapható minden gyógyszerárban valamint Dr. Rothsnekn V. gyógyszerárban Debreczenben. A magyaror vezérképvisele Friedenstein Vilmos (381.) Budapest, Bálvány-utca 2.

Lakásváltozás alkalmából

rolettek, függönyök, szőnyegek, szőrhárony-butorszövetek, ágy- és asztal-terítők, angol linoleum, cocus-futók legnagyobb választékban kaphatók:

KARDOS LÁSZLÓ

üzletében, Kossuth-utca.

1032. szám. 1894 v. k.

Árverési hirdetmény

A debreczeni kir. járásbírósnak 15957 1894. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Molnár Mihályné Birinyi Sára részére Nagy János és neje Hüse Zsuzsanna debreczeni lako-októl 800 frt. tőke, ennek 1894 évi august. hó 15 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt. 54 kr. perköltőség erejéig 1894 évi august hó 18-n bíróság lefoglalt és 773 frt 10 krra becsült termények takarmányok, juhok, lovak és szeszből álló ingóságok 1894 évi november hó 13-n délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és Molnár Mihályné ondóai szántóföldjén megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1894. évi október hó 25. Török Péter, bir. kiküldött.

918. szám. 1894. v. k.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bírósának 15481/1894. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Alföldi Gábor debreczeni lakos részére Lusztig Mór, debreczeni lakostól 900 frt tőke, ennek 1894-évi január hó 9 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 62 frt 82 kr. perköltőség erejéig az időközi törlesztések betudásával 1894. évi április hó 27-en bíróság lefoglalt és 1765 frtra becsült bórárak és üzleti felszerelvényekből álló ingóságok 1894. évi november hó 12-en délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és Piacz-utczán, alperes üzletében megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1894-évi október hó 24. Török Péter, bir. kiküldött.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FŐTER 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben) teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Advertisement for Debreczen Printery. Includes text: 'Elvállal mindenféle nyomtatványokat: takarékpénztári, kereskedelmi ügyvédi és községi nyomtatványokat.' and 'KÉSZIT: Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat. ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT, TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.' Also features the name '„DEBRECZEN”' in large letters and mentions 'ERDÉLYI ISTVÁN' as the printer.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5. Negyedévre 2.50. Egy hóra 1. Egyes szám 4 kr. A lap szellemi részét illető minden emony a szerkesztőségbe (Főter 1828) bérmentve küldendő. Előfizetheti helyben: Földes K. Lajos könyvkereskedő és a kiadóhivatalban (Főter 1828 alatti)

„Veszedelem

(L.) Ha igazak, a hatók azon értesítés Hirlapja bécsi tudósí csi körök megint fe érzékenykednek. Főképen az udv meg az a rendkívül gadtatás, melyben M sége, Kossuth Ferenc zajjovetele alkalmából. Az említett hírt azt írja többek közöl vari körök még fel ezt az újabb — Koss ginél, amely a megd lan irányban nyilván Állítólag Rainer kellenkedő udvari p És mit akarnak az udvari körök? Hat semmi egy 5 felsége menten o kormányt, mert ez a tőrekvésével szembe lyes lenni és ültesse nőki székebe gróf K rolyt, Horvátország h A másik, amire Rainer urék birni, az szentesítse az egyh ket mindaddig, amig vannak a kormányon Hat ez mind dolog. Tehát ismét kez rök fondorlatai. Rainer főherczeg int belefognak abba tékba, amely azt er a birodalom két fel tek ismét kiélesedjen Tehát megint a ármánykodás, a régt És mindez miért Azért, mert Ma közönsége egyik legn utódját, mindama tisz

A „DEBRECZEN

Az embe - Cr. Schwenn Dr. Bartels és a k »Intelligens-Lap« szerke got formáltak. az »e cizimre. Az orvos azt állít emberismeretet csak egy mig a költő azon nézet csak az lehet valódi em berek összes érzelmét hordja, hogy egy ihlett. cz. közönségnek kötött újra előtárja. E kérdés felett va közt rendszeren a városi vacsoránál fordult elő, lehetett kapni s mindke ismeret feletti vitában a volt is, — a sör kitűnd egy ponton állottak; t. i. Egy este a korcsm nál találkoztak. Dr. Búr szerkesztő pedig elmond sietős volt az utja, — a lantottak egymást, földb s a kimeríthetetlen tem orvos széles karimájú k bában — az »Intelliget fején czilinderrel, világ mint mindig, a kabát b akasztva, elkezdték a vi — Es mégis — fo saját nézetét megerősít én emberismeretem eg ben cserben hagy. A gazdag börgyár — Mi baja van?